

En el marc de la commemoració del 3r. Aniversari de la Declaració Conjunta signada a Cuba entre el papa Francesc i el Patriarca Ciril, es va dur a terme a Moscou, aquest 12 de febrer, un col·loqui per recordar els punts més destacats de la Declaració Conjunta.

L'Església Ortodoxa Russa i l'Església Catòlica van trobar un camp d'acció comuna en la defensa de la vida - ho assenyala l'Osservatore Romano en la seva edició italiana d'aquest dimarts 12 de febrer - aquesta convicció va donar lloc al col·loqui celebrat aquest dimarts, 12 de febrer, a Moscou, per recordar la Declaració Conjunta signada a Cuba pel papa Francesc i el Patriarca Ciril el 2016.

Cardenal Koch: el final de vida un repte del nostre temps

El col·loqui d'enguany, és la tercera trobada després de la de Friburg el 2017 i Viena el 2018, i té com a tema la "Fi de la vida". En els treballs realitzats a l'Institut Teològic d'Estudis de Postgrau Sants Ciril i Metodi, va intervenir el Cardenal Kurt Koch, President del Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians, qui agraint al Metropolita Hilarion, Rector d'aquest Institut Teològic, ha subratllat l'obertura d'un nou capítol en les relacions entre les dues Esglésies.

Referint-se al tema del col·loqui, el Card. Koch va assenyalar que la qüestió de la fi de la vida "sempre ha estat un repte, ja que l'home és l'única criatura conscient de la seva pròpia condició mortal". Aquest repte, ha afegit, es presenta avui en dia d'una forma nova gràcies als avenços en el coneixement i la tecnologia mèdica. De fet, ha afegit, "en les societats modernes, la mort sol passar a l'hospital, i sovint és el resultat d'una decisió mèdica, ja sigui el cessament del tractament o la no iniciació del mateix". I tot això, va dir el Card. Koch, planteja la qüestió del sentit del patiment per als cristians, del que entenem per dignitat dels malalts, i saber si el que és bo per al cos està sempre al servei del bé integral de la persona.

En aquest sentit, el Card. Koch va recórrer les principals etapes de la reflexió de l'Església sobre el tema a través d'un *excursus* històric. Ja el 1957, de fet, Pius XII, en el seu discurs davant una assemblea internacional de 500 metges reunits a Roma, es va declarar a favor de les cures pal·liatives i contra tot tractament agressiu. El 1980 aquestes posicions van ser desenvolupades en un document de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, la declaració *lura et bona* sobre l'eutanàsia, els principis van ser clarament resumits en el Catecisme de l'Església Catòlica. Aquests recorden el caràcter moralment inacceptable de l'eutanàsia, el rebuig de qualsevol tractament massa entusiasta i l'obligació de la cura ordinari.

Mons. Paglia: no es pot morir sol

En els col·loquis també va intervenir Mons. Vincenzo Paglia, President de l'Acadèmia Pontifícia per a la Vida, que va tractar el tema "Al servei de la dignitat de l'home, cridat a la vida". En la seva intervenció el prelat es va referir a la carta Humana communitas, enviada pel papa Francesc a l'Acadèmia Pontifícia en el 25è aniversari de la seva fundació. El document papal va ser traduït al rus per a l'ocasió i donat al Patriarcat de Moscou. Curar, va explicar Mons. Paglia, vol dir tenir cura dels altres, com ensenya l'Evangeli. I en aquest sentit la paràbola del Bon Samarità adquireix una nova dimensió en la societat tecnològica i hiper-connectada les implicacions són persones cada vegada més tancades en els seus propis recintes.

Tenir cura, va explicar l'Arquebisbe, "és ocupar-nos de la vida humana en el sentit de la qualitat humana de les opcions que guarden i reafirmen el destí últim de la vida" i, al mateix temps, tenir cura del medi ambient: "Estem cridats a redescobrir la connexió entre les relacions entre nosaltres i els llocs que alberguen les nostres vides". Després d'emmarcar els desafiaments d'aquesta manera, Mons. Paglia es va centrar en el tema específic de la "fi de la vida" i ha subratllat com l'Acadèmia Pontifícia ha inclòs les cures pal·liatives entre els punts qualificatius del seu compromís. Acompanyen les persones en la transició a la mort; no abandonen el malalt com de vegades ho fa la medicina quan "no hi ha res més que fer", ni es dirigeixen cap a una "fúria terapèutica". Per les cures pal·liatives, va afegir, "no tenim pacients", però "si tenim persones, amb tot el seu bagatge físic, psicològic, cultural i espiritual"; per tant, cal reconèixer també "al costat dels malalts" "la presència de familiars i dels que treballen per la seva salut". Perquè, com denunciava el prelat, "no es pot morir sol".

FLAMA, Agència Cristiana de Notícies.